

FABEL

Op de grens van bos en hei,
daar waar omneveld nu
de zwarte bomen staan,
is het gebeurd.

Het is niet eens zolang geleden
dat ik daar lag, het hoofd omlaag,
een neusgat vol met naalden,
en een God bedacht die alles kon.

Zelfs, als het nodig mocht zijn,
mij bedenken op de grens van bos etc.
Het door mij geschapen wonder
was bestaanbaar. Dat bleek.

Maar vlak daarop
kroop twijfel
in mijn oren:
zou ik een God kunnen bedenken
die niet bestaat?